

[Jensen (Aale).]
 blev i Fjor nedsat saakaldte Akkordudvalg for Tvangsakkorder, som dog ikke kunde faa nogen nævneværdig Betydning for Landbruget, saa længe der ikke stod Kapital bagved. Men til at stille Kapital bagved var Ministeren den Gang ikke villig; og derfor er det paaskønnelsesværdigt, at Ministeren i Aar har fremsat et Lovforslag om noget saadant. Det skal han ikke høre Utak for, han skal tværtimod høste Anerkendelse derfor. Det er efter min Mening ganske udmærket, at der stilles Kapital til Raadighed, som disse Akkordudvalg efter visse bestemte Regler kan henvise til, selv om jeg maa mene, at den Kapital, der her stilles til Raadighed, er alt for lille — det var for saa vidt glædeligt, om Kapitalen kunde slaa til, men det tror jeg ikke paa langt nær den vil, hvis Loven skal faa den Virkning, som den efter min Mening vil kunne faa gennem fornuftig og dygtig Administration. Men jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at han, navnlig hvad den ene Lov angaar — og jeg vilde tro, det ogsaa gjaldt for den andens Vedkommende —, vilde anse det for rimeligt, at der blev stillet yderligere Kapital til Raadighed, hvis den i Loven nævnte ikke slog til. Den højtærede Landbrugsminister nikker, og denne Bekræftelse hilser jeg med Tilfredshed. Der kan naturligvis diskuteres om, hvorvidt det Beløb, som den enkelte kan laane efter den første Lov om Akkordordning, er for lille; han kan jo laane indtil 5 pCt. af Ejendomsskylden, og hvis der er Enighed indenfor Akkordudvalget, kan han laane op til 10 pCt. af Ejendomsskylden. Det maa vi tage, som det er; jeg tror ikke, det nytter noget at stille større Krav i Øjeblikket. Mit Parti har jo stillet langt videregaaende Krav, men jeg forstaar Situationen saaledes, at vi har indgaaet et Forlig med den højtærede Landbrugsminister, hvorefter vi tager imod, hvad der her gives. Det betyder et Skridt i den rigtige Retning, og saa maa vi se Tiden an, se, hvad der kan udrettes dermed. Hvis Loven eller Lovene bliver rigtigt benyttet og administreret paa en god Maade, vil jeg tro, at vi bliver nødsaget til at gaa videre i samme Retning i en kommende Rigsdagssamling.

Det tredje Skridt, som den højtærede Stats- og Landbrugsminister har foretaget, hilser jeg ogsaa med Tilfredshed. Den højtærede Landbrugsminister er nu i Mod-sætning til tidligere gaaet med til at lade Staten deltage i Risikoen. Jeg synes, det er saare naturligt, at Staten deltager i denne Risiko, thi Staten kan ikke frigøre sig for Medansvar for de stedfundne Konjunktursvingninger, og det er derfor kun rimeligt, at den deltager i den eventuelle Risiko ved de her foreslaaede Foranstaltninger. Det vilde efter min Mening have været bedre, hvis Staten havde deltaget i Risikoen sammen med Kautionisterne, men saa vidt jeg forstaar, er det kun, hvis Kautionisterne ikke kan betale, at Staten træder til. Dette vil naturligvis i ikke ringe Grad hemme Bankernes og Sparekassernes Villie til at gaa ind i en Risiko, og det vil skærpe deres Krav til Kautionisternes økonomiske Forhold. Men dette, at Staten i visse Tilfælde deltager i Risikoen, endogsaa op til 50 pCt., vil forhaabentlig i tilstrækkelig Grad mildne Bankernes og Sparekassernes Bedømmelse af Kautionisterne, saaledes at de ikke optræder alt for karrigt. Jeg savner en Bestemmelse om, hvilken Procent de laantagende skal betale. Jeg ser jo nok, hvor meget Bankerne maa tjene, men det andet kan jeg ikke finde noget om i Lovforslaget. Hvis jeg skulde have overset det, beder jeg om Undskyldning, men hvis der ikke staar noget om det, vil jeg bede den højtærede Minister om at fortælle mig, hvad der er tænkt paa.

Udlaanene skal foregaa gennem Banker og Sparekasser; det er jo, hvad den højtærede Minister anser for rigtigt. Jeg for mit Vedkommende vilde have foretrukket, om man havde udlaant dem direkte fra en Kasse, som Lovgivningsmagten saa udmærket kunde have oprettet; det gjorde vi for Sønderjyllands Vedkommende, og der vilde heller ikke have været noget i Vejen for, at man havde gjort det for det øvrige Land. Men alene det, at der bliver stillet Penge til Raadighed for disse Foranstaltninger, betragter jeg som et Skridt i den rigtige Retning, som jeg hilser med Tilfredshed. Selv om det, der sker, langtfra er saa vidtgaende, som vi kunde have ønsket, maa vi dog støtte alle Foranstaltninger, der er gennemførlige i disse van-